

திருவெளிச்சை ஸ்ரீ பசுபதீச்சுவரர் மற்றும் கந்தர வரதராஜ பெருமாள் திருக்கோயிலின் ஸ்தல புராணம்

ஆதியில் தத்தாத்ரேயராக, பின் உக்கிர பாண்டியனாக, ஆனாய நாயனாராக, வில்வமைங்கள் கவாயிகளாக, அபிராமி பட்டராக பிறவிகள் எடுத்த ஞானிகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சதாசிவ பிரும்பேந்திராக அவதரித்தார்.

ஜாதி, மத, சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து “ஈவம் பிரும்ம யயம்” என்று சிவாம்சமாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தவரை உன் பணிக்கு இது தருணமல்ல என்று கூறி பல காரணங்களுக்காக அவரின் குருநாதராக விளங்கிய அன்றைய காஞ்சி சங்கராச்சாரியாரான பரமசிவேந்திர சங்கரர் மௌனம் கடைபிடிக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

அதிலிருந்து ஜீவசமாதி அடையும்வரை அவதாதராக மௌனியாகவே இருந்தார் ஞானிகள். தாம் விட்ட இறைபணியை தொடர 20ம் நூற்றாண்டிலே கிருஷ்ணசாபி, குக்மணி நம்பதிகளுக்கு மகளாக பிறந்தார்.

இளம் வயதிலேயே ஞானிகள் ஸ்ரீாமபிரானின் பட்டாபிஷேகக் காட்சியும், சோமாஸ்கந்தரின் திருவருவக் காட்சியும் தெரிகிறது எனத் தந்தையிடம் கூறுவார். சந்தோஷமும் பயமும் அடைந்த ஞானிகளின் தந்தையார் ஞானிகளை காஞ்சி பரமாச்சரியாக இருந்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸர்வவழி கவாயிகளிடம் அறநுத்துச் சென்றார். சில மாதங்கள் பெரியவருடன் தங்கிலார் ஞானிகள். கடைசியில் மஹாபேரியன், ஞானிகள் தந்தையிடம் “அவன் இறைவனின், காஞ்சி வரதராஜ பெருமாளின் பூஞ்ச அருளைப் பெற்றவன். அவனை அவன் போக்கிலேயே விட்டு விடு” என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்.

சிறு வயதில் அவர் பிறந்த பாகவதபூத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு சிறிய சிறிய இறைவனி செய்து கொண்டு வந்தார். தானும் அக்கோயிலைப் போல ஒரு ஆலயம் தன் வழிபாட்டிற்கு கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணியது குழந்தை உள்ளாம்.

காலம் வரும்போது நானே அதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று வரம் அருளிய இறைவன் உருவாக்கித் தட்டத்துறைன் இக்கோயிலின் ஸ்தல புராணம்.

அன்பர்கள் அமைதியும், சந்தோஷமும் அடைந்து குறையிலா பெருவாழ்வ வழி ஒவ்வொரு சங்கதியிலிலும் ஞானிகள் இறைவனை துறித்து பாமாலைகள் பாடுகிறார். இறைவனின் ஆலைகளுக்குட்டு மக்களின் குறைகளை அகற்ற ஞானிகள் தாம் அமைந்த கோயில் வளாகத்தில் அருள்பிரு மன ப்ரத்யங்கரா தேவிக்கு புதிய ஆலயம் அமைத்து அதை இக்கோயிலின் எல்லைக் கோயிலாக அமைத்துள்ளார்.

ஞானச்சேரி

கலைஞர்களுக்காக தனியில் உதவு

எண் 9 • விலை 5 ரூபாய் • குடும்ப - 25

இசுகிரியர் பக்கம் 01-09-2009

எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை அழியேன் எத்தனை செய்யினும்
பெற்றவன் நீ குரு பாறுப்பது 2ன் கடன்

சிந்தித்து முடிவு எடுக்காமல் செயல்களில் இறங்குவது
எவ்வளவு கெடுதலோ... அதேபோல் செயல்பாமல் சிந்தித்துக்
கொண்டே இருப்பதுவும்...

உணர்ச்சிகளுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பது
தவறு... என்பதுபோல உணர்ச்சிகளே இல்லாமலே இருப்பதும்
முன்னேற்றமல்ல.

பக்தியும் ஞானமும் ஒன்றே... புத்தி முழுமை அடைந்து
பிரகாசிக்கும்போது அறிவு எனப்படுகிறது. அறிவு செயலில்
இறங்கும்போது பக்தியாகிறது. இந்த பக்திதான் ஞானமெனப்
படுகிறது.

பக்திக்கும் ஞானத்திற்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை
என்பதை விளக்கும் உத்தமனே... உனக்கு அனந்த கோடி
நமஸ்காரங்கள்.

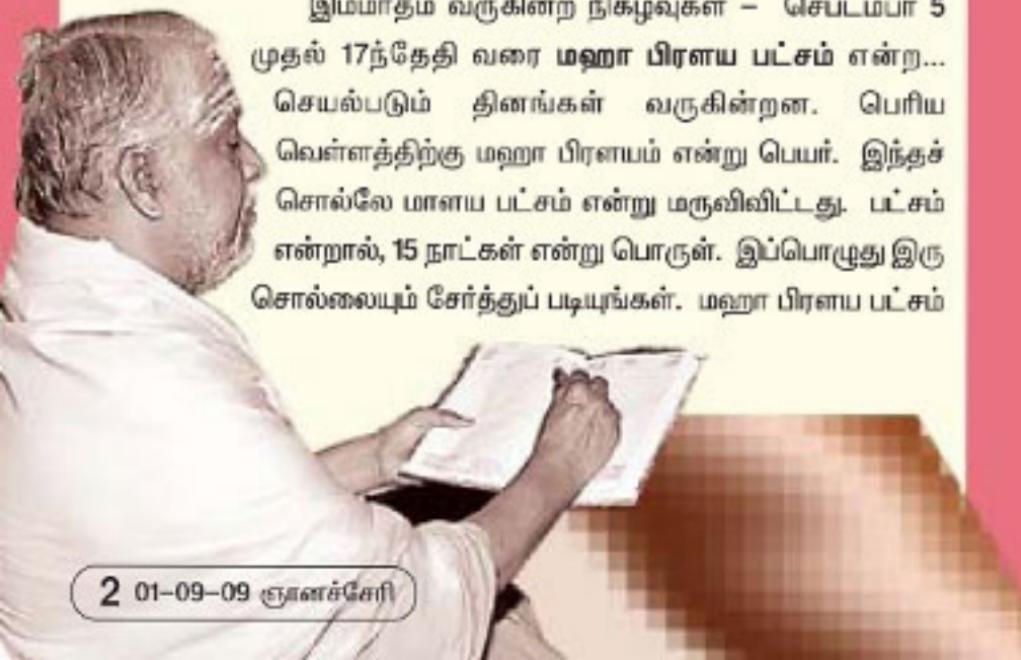
காலீகளின் கடுதம்-578

மெய்யன்பர்களே,

செப்டம்பர் மாதக் கடுதம் எழுதுகிறேன். பழங்கள் இனிக்கும். இனிப்புச் சுவை பழங்களில் தெரியும். அதுபோல, மனித மனம். ஆனால், இதன் ரூசியை அது நம்பிடம் இருக்கும்பொழுது, நாம் அறிய முடியாது. பிறகே அறிய முடியும். இங்கு சொன்னது - பழமும் மனமும் ஒன்று. ஆனால், வித்தியாசம் உண்டு. என்ன வித்தியாசம்? அறியலாம், அறிய முடியாது... என்ற தத்துவமே இது.

பழத்தைப் பார்த்தவுடன் அது இனிக்கும் என்று அறிந்துவிடலாம். மனிதனுக்கு மனிதன் மனதை அறிய முடியாது. இதனால் என்ன நிகழ்கிறது என்று அறிகிறீர்கள்? நட்பு என்பது ஏற்படுவதற்கு அதிகக் காலம் தேவைப்படுகிறது. இப்படி எதாவது அனுபவம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கின்றதா?

இம்மாதம் வருகின்ற நிகழ்வுகள் - செப்டம்பர் 5 முதல் 17ந்தேதி வரை மஹா பிரளை பட்சம் என்று... செயல்படும் தினங்கள் வருகின்றன. பெரிய வெள்ளத்திற்கு மஹா பிரளையம் என்று பெயர். இந்தச் சொல்லே மாஸம் பட்சம் என்று மருவிலிட்டது. பட்சம் என்றால், 15 நாட்கள் என்று பொருள். இப்பொழுது இரு சொல்லையும் சேர்த்துப் படியுங்கள். மஹா பிரளை பட்சம்

என்று வரும். இதை மாளிய பட்சம் என்றும் – 18ந்தேதி வருகின்ற அமாவாசை... மாளிய அமாவாசை... பெரிய அமாவாசை... என்று சொல்லு கிறார்கள். இதில் இந்துக்களின் செயல்பாடு என்ன?

உலகில் அனைவருக்கும் முன்னோர்கள் உண்டு. இம்முன்னோர்களுக்கு... நினமும், குளித்த பிறகு, மளிந்தன் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். (எள்ளளவும் தண்ணீரையும் கையில் கலந்து பூரியில் இறைக்க வேண்டும்) இந்த கிரியைக்கே முன்னோர்களின் நினைவுச் செயல்... என்பதாகும். அதையே தர்ப்பணம் என்கிறார்கள். இச்செயலை, செயல்பட முழுயாது நிலை சமுதாயத்தில் வந்ததால் – ஒரு மாதத்தில் மட்டும் 15 நாட்களை ஒதுக்கி, அதை மாளிய பட்ச தர்ப்பணம்... என்று ஒரு பெரிய கிரியை சொன்னார்கள். அதை இந்த 15 நாட்களிலும் அனைத்து மக்களும் செய்வார்கள். முன்னோர்களை நினைப்பர்... என்று பொருள். ஆகவே, செப்டம்பரில் வரும் அமாவாசையை பெரிய அமாவாசை என்கிறார்கள்.

இதே மாதத்தில் அம்பிகைக்கு தேவி நவராத்திரி என்ற திருவிழா வருகிறது. இந்த சக்தித் திருவிழாவை ஒட்டி... கலைங்கள் பூஜையும், நூயுத பூஜையும் வருகிறது. சிந்தியுங்கள்....

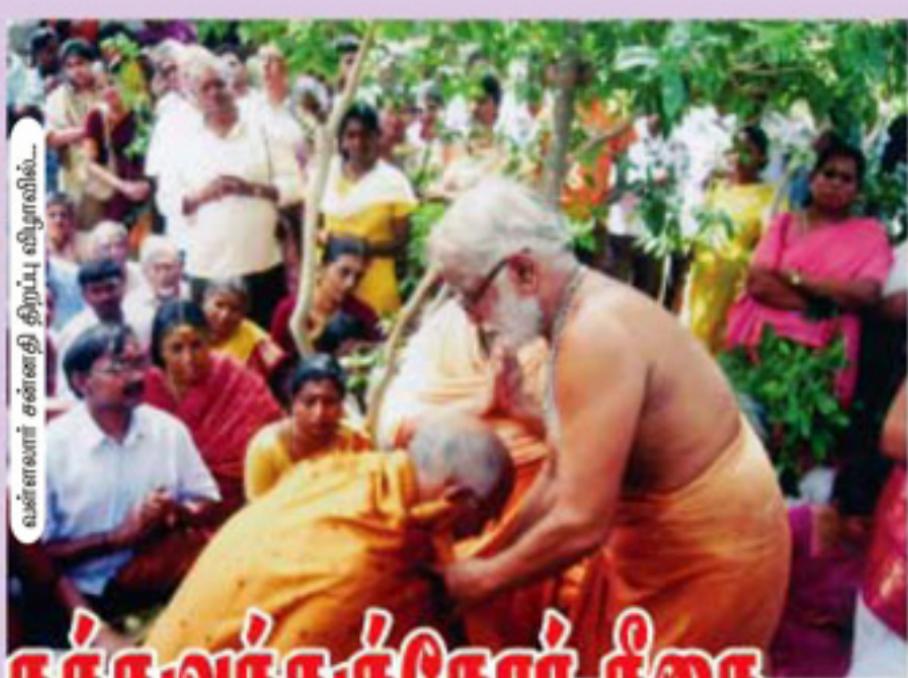
ஞானீகளின் கியண்யதள முகவரி

e-mail address:

gnanacheri@eth.net
mahadevansanku@gmail.com

web Address:

<http://www.gnanacheri.org>

தந்துவத்துக்கோர் கிடை வாட்க்கைக்கோர் திருக்குறள்

நண்பர்களான தருமசேனன், சீராளன் இவர்களுக்கு இடையில் இந்த இதழிலும் வள்ளுவரின் பெருமையையே எடுத்துப் பேசும்படியாய் நேர்ந்தது. இதைப் படிக்கும் பக்தர்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியே தோன்றியது.

ஓன்று.... கடவுளையோ அல்லது ஒரு உயர்ந்த மனி தனையோ அடிக்கடி எடுத்துப் பேச வேண்டும். எடுத்துப் பேசினால் அதுவே மக்களின் உள்ளங்களுக்கு

ஆரோக்கியம் என்று சொன்னான் தருமசேனன். பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக் கொண்ட சீராளன், “நான் நினைக்கின்ற வள்ளுவன் சாதா ரண மனிதன் அல்ல. மனிதருள் தெய்வம் என்று சொல்” என்றான்.

“மனிதருள் தெய்வம் என்று வள்ளுவரை எப்படிச் சொல்ல வாம்?”.. தருமங்களை அர்ஜீன் ஆக்கு எடுத்துச் சொன்னதால் கண்ணனை பகவான் என்று எப்படிக் கூறலாம்?“.

ஆம். கூறினார்கள். அப் படித் தான் வள்ளுவரையும் மனிதருள் தெய்வம் என்றேன். போர்க்களத்தில் மட்டும் தரு மத்தை உணராதவனாய் இருந்தான் அர்ஜீனன். அப்பொழுது அர்ஜீனன் மனிதருள் மனிதன்.... அவ்வளவே...

மனிதனை தெய்வமாக்க கண்ணன் கீதையைச் சொல்லி தருமத்தை எடுத்துச் சொன்னான். உடனே அர்ஜீனன் தருமம் என்னும் போர்த்தொழிலைச் செய்து அதைத் தருமமாக எடுத்துக் கொண்டான். அங்கு கிருஷ்ண பகவான் நாராயணாகவும் அர்ஜீனன் நரனாகவும் ஆகவில் வையா? அதுபோலவே, திருவன்னாவு நாயனார் மனிதர்களை மனிதர்களாகவே வைக்க விரும்ப வில்லை.

காரணம்... மனிதன் மிருக மாகி விடுவான் என்று பயந்தார். திருக்குறள் என்னும் தருமத்தை அற நூலாக எடுத்துச் சொல்லி அவர் மனிதருள் தெய்வமானார். மக்களாகிய நாம் இனியே அர்ஜீனர்களாக தருமத்தை செயல்படுத்தும் வீரர்களாக மாற வேண்டும்.

இக்கருத்து அங்கு பொருந்

தும் என்றால், இங்கும் பொருந் தாதா? இப்படிச் சொன்ன சீராளனை நன்பன் தழுவிக் கொண்டு மகிழ்ந்தான். குறளின் தருமத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். கேள்.

பிறரைக் கண்டு பொறாமை கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். சந்தோஷம் பொங்க வேண்டிய இடத்திலே பொறாமையில் பொங்கினால் அந்தச் சமயத்தில் சந்தோஷம் பொங்காது. இதற்கே பொறாமை என்றும், அழுக்காறு என்றும் பெயர்.

இது உன்னிடம் இருந்தால் அடுத்தது வெகுளி என்ற கோபம் வெளியிலேவரும். கோபம் இப்படித்தான் பிறக்கிறது என்பதை உணருங்கள். அவா என்பது ஆசை. இந்த ஆசை மனிதனது அங்கங்களிலே தோன்றும். தோன்றிய ஆசை அங்கங் களுக்கு கிடைக்க வேண்டும். கிடைக்காவிட்டால் ஆசைகளை அனுபவிக்கும் பிறரைப் பார்த்து உனக்குப் பொறாமையும் வரும். கோபமும் வரும்... என்கிறார் வள்ளுவர்.

அதன் பிறகு மேலே சொன்ன கெட்ட குணங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு பிறரைப்

பற்றிக் கொண்டு ஏகம் கெட்ட வார்த்தைகள் உன்னிடம் பிறக்கும். இதற்கு இன்னாச் சொல் என்று பெயர்.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல்... இந்த நான்கும் அதருமம் என்கிறார் வள்ளுவர். மேற்க்கண்ட நான்கு அதர்மங்களையும் நீக்கி ஆணும், பெண் ணும் பேசிக் கொண்டு நடந்து கொண்டு, செயல்பட்டுக் கொண்டு, எழுதிக் கொண்டு, சிந்தித்துக் கொண்டு இருந்தால், அதுவே அதர்மம் ஆகும்.

தர்ம அதர்மங்களை வள்ளு வர் விளக்கும் பாங்கினை போற்றிப் புகழுங்கள்.

“அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் நான்கும்

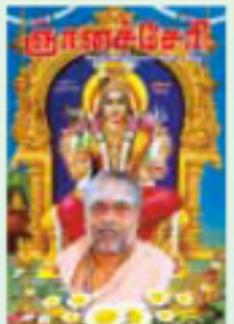
இழுக்கா இயன்றது அழும்”

தர்மசேனனும் இக்குறளை மனப்பாடம் செய்து உணருதல் வேண்டும். இப்படிக் கேட்டுக் கொண்டான் சீராளன்.

– ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

ஞானச்சேரி சந்தாதாரர்
ஆகிலிட்டர்களா ?
இறைவுணர்வுக்கோர்
இனிய இதழ்
சந்தா விவரம்

தனிப்பிரதி - 5ரூபாய்,

வருட சந்தா- 110 ரூபாய்

web Address: <http://www.gnanacheri.org>

e-mail address: gnanacheri@eth.net
mahadevansanku@gmail.com

ஆசிரியர். திரு எஸ்.மகாதேவன்

ஞானச்சேரி இதழ் பற்றி மேலும் விவரங்களை தெரிந்து கொள்ள அனுகவேண்டிய தொலைபேசி எண்

9884013113

யாலோ?... இவர் யாலோ?...

ஒரு காலத்தில் ஒரு மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவன் நோய் வாய்ப்பட்டான். இறந்துவிடுவான்... என்று தெரிந்தது.

நான் கடவுள் இருக்கிறானா? இல்லையா? என்பதை உணரும் படியான ஒரு பகுத்தறிவுப் பறவையாய்ப் பிறக்க வேண்டும்.... என்றான்.

வூஸ்ளார் என்னதி நிறம் விழங்கில்...

அப்பொழுது கடவுள் அவனிடம் வந்தார். இறக்க இருக்கும் மனிதனே! உனக்கு என்ன வேண்டும்? என்றார். அடுத்த பிறவி என்று ஒன்று இருந்தால், அப்பொழுது நான் பிறக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்,

மனிதனே... மனிதன் தானே பகுத்தறிவு உள்ளவனாகப் பிறக்க முடியும். பறவைக்கு அது உண்டா? என்று கேட்டார் கடவுள். அது உண்டோ இல்லையோ... என்னைப் பகுத்தறிவுக் காக்கையாய் பிறக்கவை.... என்று சொல்லி இறந்தான்.

கடவுளின் அனுக்

கிரகத்தால், அடுத்த ஐன்மத்தில் அவன் பகுத் தறிவு காக்கையாய்ப் பிறந்தான்.

இப்படியே வேறு ஒரு மனிதன் இறந்து, பக்தியுள்ள குருவியாய்ப் பிறந்தான். திருவண்ணாமலையில் ஒரு யோகி தன்னை நாடி வரும் அன்பர்களுக்கு பக்திப் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். அவரிடம் தினம் தினம் பறவைகள் கூட்டமாய் வந்து மனிதர்களைப் போல பழுகும். அந்தப் பறவைகளின் கூட்டத்தில் போன பிறவியில் வரம் வாங்கிக் கொண்ட பிறந்த இந்த பகுத்தறிவுக் காக்கையும் பக்திக் குருவியும் இருந்தன. யோகியாரின் சீடர்கள் யோகிகளைக் கண்டு மகிழ்வார் கள். அப்படியே அவர்கள் பறவை களையும் கவனிப்பது வழக்கம்.

ஒருநாள், ஒரு சீடன் யோகி களிடம் வந்தான். பல பழைய பாடல் களைக் கொண்ட கவுடையை அவரி டம் கொடுத்தான். ஐயா! இதிலே உள்ள பாடல்களில் எதையாவது ஒரு பாடலை எனக்கு எடுத்துக் கொடுங்கள். நான் அதைப் பாரா யணம் செய்து முக்தி அடைகிறேன். குழப்பமுள்ள அந்த பகுத் துக்கு எந்தப் பாடல் பக்தி

யைத் தரும்... என்று சரி யாகத் தெரிய வில்லை. இத ணால், அவன் இப்படிக் கேட்டான்.

பக்தனே! யோகியை நம்புவதைவிட யோகியாகிய நான் வளர்க்கின்ற பறவைகளை நம்பு. அவைகளே வழிகாட்டும்... என்றார். யோகிகள் தன்னிடம் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்ற பகுத்தறிவுக் காக்கையைக் கூப்பிட்டார். அப்படியே பக்திக் குருவியையும் கூப்பிட்டார். காக்கைக்கு ஒரு தானியமும், குருவிக்கு ஒரு தானியமும் கொடுத்து பழும் பாடல் உள்ள கவுடையைச் சுட்டிக் கூட்டி பக்தனுக்குத் தேவையான பாடலை எடுத்துக் கொடு.... என்ற சைகை காட்டினார்.

முதலிலே பகுத்தறிவுக் காக்கை ஒரு ஒலையை எடுத்து வந்து பக்தனிடம் போட்டது. அவன் படித்த பாடல் கீழே வருவதை கவனியுங்கள்....

நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று

நாலு புட்பம் சாத்தியே
கற்றி வந்து முனு
முனு என்று

சொல்லும் மந்திரம் எதுடா..

நட்ட கல்லும் பேக்மோ நாதன்
உள்ளிருக்கையில்...

கட்ட சட்டி சட்டுவம்
கறிச்கவை அறியுமோ?...

பாட்டைப் படித்து பக்தன்...
ஐயா.. இது சாமியைத் திட்டும்
நாத்திகப் பாட்டு. ஆத்திகப்
பாட்டல்ல. கல்லைத் தெய்வம்
என்று நட்டு வைத்துப் பூஜை
செய்தாலும், அதைச் சுற்றி வந்து
உயிருள்ள மனிதன், உயிருள்ள
மந்திரத்தைச் சொன்னாலும், உயிர்
இல்லாத கல் தெய்வம் பேக்மா?
பேசாது. சொல் தெய்வம் என்ற
பேகம் மனிதனாகிய நானே...
சொற்களைச் சொல்லிப் பேகவேன்.

சொல்... சொல்.... என்று
அருளைக் கேட்டாலும், கண், வாய்,
முக்கு, உள்ள கல் தெய்வம்
எதையும் சொல்லாது. இதைச்
சொல்லி, மனிதனின் மனதைக்
கெடுக்கின்ற நாத்திகப் பாட்டு
எனக்கு வேண்டாம். இதை
எடுத்துத் தந்த உங்கள் காக்கை
மிகவும் கெட்ட காக்கை.

பகுத்தறிவு உள்ள இந்தக்

காக்கைக்கு தெய்வத்தை
தவிர, வேறு எல்லாமே
தெரியும். தெய்வத்தை மட்டும்
தெரியாது. போங்கள்... என்று
கோபித்துக் கொண்டான். அப்பா!
சற்று நில்... என்று சொன்ன
யோகியார், காக்கையை அனுப்பி
விட்டு, பக்திக் குருவியைக்
கூப்பிட்டார்.

குருவியே... பக்தனுக்கு
ஒரு நல்ல பாட்டை எடுத்துத் தா...
என்று சொன்னார். குருவியும்,
அதே பாட்டை எடுத்து வந்து இது
தான் பக்திப் பாட்டு... என்பதைச்
கட்டிக்காட்ட, இந்த முறை கவுசி
யில் உள்ள ஒவையையே யோகியாரின்
காலதூயில் வைத்தது. கண் கலங்கி
வணங்கினான் பக்தன்.

யோகி சொன்ன விரிவுரை
இதுதான். பக்தனே... இது நாத்தி
கப் பாட்டல்ல. ஆத்திகப் பாட்டே.
ஆத்திகமும், நாத்திகமும். ஆண்ட
வனுக்கு எதிரிகள் அல்ல. ஆபர
ணமே. அறிவு ஒளியிட்டால்,
ஞானமும், பக்தியும் வரும்.
கடவுளை நேர்மையாம் உணர்வாம்.
நீ படித்த பாடலின் கடைசி
இரண்டு வரிகளைக் கவனி.

பாட்டின் முதல் இரண்டு

வரிகள் தெய்வத்தைத் திட்டு கிறது... என்பது போல் இருந்தாலும், இது முட்டாள் மனிதனையே திட்டுகிறது. தெய்வத்தையல்ல. பாட்டின் கடைசி வரிகள் உதாரணத்தைச் சொல்லி கடவுளை உன் உள்ளத்தில் வைக்கிறது. நட்ட கலன்ற கடவுள் வெளி உலகில், அதாவது கோயிலில் பேசாது.

காரணம்.... அந்த உறுதியான கடவுள், நாதன் என்ற மனிதனின் உள்ளத்தில் இருக்கிறான். அதை உணர்ந்தால், நாதன் என்ற சிவபெருமான் பேசுவது புரியும். பிறகு, பேசுகின்ற தெய்வத்திற்கு பேசாத கல்லிலே உருவம் வைப்பது தவறால்ல. இது புரியும். பக்தனே... உனக்கு, உள்ளத்தில் ஆண்ட வனை அறியாது உலகில் ஆண்ட வனைத் தேடுகின்றவன் உள்ள மில்லா முட்டாள்.

இனிப்புப் பண்டம் செய்த இரும்புச் சட்டியில் அந்த பண்டத்தையே கிண்டிக்கொண்டிருந்த சட்டுவத்திற்கு சட்டியிலுள்ள உணவின் கவை தெரியுமா? தெரியாது. அதுபோல, புரியும்படி சொல்லுகின்ற மகான்களைப் புரிந்து கொண்டால், எல்லாமே

புரியும். புரியாதவர்களை நாடுத் திரிந்தால், புரிகின்ற கடவுளும் கல்லாகிலிடும்.

அதனால், மேலே சொன்ன பாட்டே பக்திப் பாட்டு. அதுவே பகுத்தறிவு உள்ள பக்தன் பாடிய பாட்டு. அவர் யார் தெரியுமா? அவரே சிவவாக்கியர். இவரே பிற்காலத்தில் திருமழிசையாற்வார்.

- ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

மனிதன் என்பவன் தெய்வமாகலர்

மனிதன் இவன் மனிதனா? இல்லையா? என்று யோசி. யோசித்தால், யோசிக்கிறவன் மனிதனாகிறான்.

மனிதனுக்கு நன்மைகள்... இதன் பெயரே மனித நன்மைகள். மனித நன்மைகளுக்கு மனிதன் நன்மையா? யோசித்தால், இல்லவே இல்லை. நன்மை களுக்கே மனிதன். இப்படியே வாழுகின்றான் மனிதன்.

இது இப்படியிருக்க, மனித நன்மைகள் என்று ஏன் எடுத்துப் பேசுகிறீர்கள்? அந்த மனித நன்மைகளிலே என்ன இருக்கிறது? என்ன அர்த்தமிருக்கிறது, என்ன பொருள் இருக்கிறது?

பொருளில்லாமல் பேச முடியாது. பொருளோடு காது கொடுத் துக் கேள். பொருளுடன் பேசுகி றேன். அர்த்தம் புரியும்.

மனித நன்மைகளை மனிதன்

வள்ளுவர் சுன்னதி நிறுப்பு விழாவில்...

அனுபவிக்க மனித நன்மைகள் குறைந்துவிடும். பெருகாது-பெருகப் பெருக, நன்மைகள் குறையாமல், இருக்க... தூய்க்காமல் இருக்கலாமா? அனுபவிக்காமல் வாழ வாமா? இது முடியாது. மனிதங்கள் முடியாது. அவைவைரும் அனுபவிப் பார்கள். அனுபவித்துக் கொண்டே போனால் என்ன செய்வது?

யோசிக்கிறான் மனிதன்.... அவன் யார்? என்று பார்த்தேன். அவன் எங்குமே கிடைக்கவில்லை. தேடிப் பார்த்தேன். திரும்பிய இடத்தில் எல்லாம் மனிதர்களாக இருந்தார்கள். பார்த்த மனிதர்களை எல்லாம் நன்மைகளை அனுபவிப் பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பெருக்குபவர்களாக இல்லை.

மனிதன் மனிதன்தான். மனிதருள் மனிதன்... மனிதன்தான். அவனே மனிதன்தான். அவன் நான் தான்.. அவனே மனிதன்... அவனே நான்.

மனித நன்மை என்றால் என்ன என்று யோசி? மனித நன்மைகள் என்றால் என்ன என்பது புரியும். புரிந்தால், மனித சமுதாயத்திற்கு நன்மை புரிந்துவை கள்தான் மனித நன்மைகள். புரியுமா மனிதனுக்கு? புரிந்த மனித னுக்கே இது புரியும். புரியாத மனிதனுக்கு நன்மைகள் மட்டுமே தெரியும். அணில், அணிலை மட்டுமே பெற்றெடுக்கும். பழங்களைக் கடித்து கொட்டைகளைத் தின்னும் அணில்களுக்கு, பழங்களை உற்பத்திச் செய்வதில்

கவலை யில்லை. மரங்களுக்கே கவலை. இது போன்றதே மனித நன்மைகள்.

அணில்களின் கவலை களைப் போக்கும் மரங்கள், கனிகளை உற்பத்தி செய்கின்றன. அதற்கோ, அல்லது வேறு எதற்கோ... என்ற கவலையே இல்லாமல், மரங்கள் உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்தத் தன்மையை நினைக்கின்ற மனிதத் தன்மையே மனிதத் தன்மைகள்.

அனுபவிக்கின்ற அணில்களை கனிமரங்கள் எப்படியும் நினைப்பதில்லை. எவ்வண்ணமும் பொருட்படுத்தி நினைப்பதில்லை. உலகமே... இதுவே மனிதத்தன்மை. இதுவே மனிதத்தன்மை.

மனிதா! இப்பொழுது மனித நன்மைகளைப் புரிந்து கொண்டாய். பிறகு யோசி. மனிதன் யார் தெரியுமா? இன்றுவரை அவன் மனிதனே இல்லை. இன்னமும் அவன் மனிதன் ஆகவில்லை.

பின்பு, எப்பொழுதும் மனிதன் ஆவான் என்று யோசித் தாயா? நான் சொல்லுவதைக் கேள்? மனிதன் ஆவாய்...

மனித நன்மைகளைத் துய்க்கின்றவன் (சாப்பிடுகின்றவன்) மனிதன் அல்ல. மனித நன்மைகளைப் பெருக்குகின்றவனே மனிதன். இதைப் பெருக்குகின்றவன் மனிதனுக்கு நன்பன். மனிதனுக்குத் தோழன். மனித நன்மைகளுக்கு விளக்கம் தெரியா

மல், இருக்காதே. விளக்கம் தெரி யாமல் போனால், அழகு நடன மாடாது.

அது அழகின் நடனம் ஆகாது. மயிலை மயில் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. குயிலை குயில் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. நடனத்தைப் பார்.

உண்டு... என்ற மனிதன் சொல் வதில் என்ன வாபம்? துன்பத்தைக் குறைக்கப் பாடுபடு. மனிதத் துன்பத்தைக் குறைத்தால், குறைத் துக் கொண்டே போனால், துன்பம் குறையும். இன்பம் பெருகும். கடைசியில் இன்பமே இருக்கும். துன்பம் நிற்காது.

ஞானச்சேரியில் நடவடிக்கை விழாவில் ஞானிகள்...

குரவைக் கேள்.

மனிதனுக்கு இன்பமும் உண்டு. துன்பமும் உண்டு. இன்பத்திற்கு, மனித இன்பம் என்று பெயர் உண்டு. இது இப்படியானால், அது அப்படி.... அதற்கு மனிதத் துன்பம் என்று பெயர். இன்பமும், துன்பமும்

இதற்கே, மனித நன்மைகள் என்று பெயர். இதைச் செய்கின் றவனே மனிதன். இவன் செய்வதே மனித நன்மைகள். குயநலவாதி யைத் தேடாதே... அவன் நாட்டிலே ஏராளம்... பொதுநலவாதியைத் தேடு. அவனே... மனித நன்மை களைப் பெருக்கும் மனிதன்...

ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

நாசிம்மர் ஜெயந்தி அன்று அவங்களாத்தில் காட்சியில்கும் நாசிம்மர்

நாசிம்மர் ஜெயந்தி விழாவில்...மெப்பயன்பார்க்குடன் ஞானிகள்...

நாசிம்பார் ஜெயந்தி விழாவில்... மெய்யன்பார்க்கணு... ஞானிகள்...

நாசிம்பார் ஜெயந்தி விழாவில்... ஞானிகள்

வள்ளவார் சன்னதி நிறுப்பு விழாவின் போது
கவுறவிக்கப்பட்ட மெய்யள்பார்கள்

வார்தாவார் சன்னதியில் நிறுப்புவிழாவில் மெய்யெங்கள்க்கு... ஒரு மாணிக்கர்...

வார்தாவார் சண்டைத் திறப்புவிழாவில் பெய்யங்கர்களுடன் நூலிடக்...

வார்தாவார் சண்டைத் திறப்புவிழாவில் கலந்து கொண்ட பெய்யங்கர்கள்

குழப்பமே கடவுள்

சிவசமுத்திரம் ஒரு சிறிய கிராமம். சிறிய கிராமத்திற்கும் பெரிய கிராமத்திற்கும் வளத்தில் வித்தியாசமே இல்லை. ஆனால், சிறிய மனம், பெரிய மனம் கொண்ட மனிதர்களுக்கிடையில் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. இக்கிராமத்தில் புராதனமான ஒரு சிவன் கோயில் இருந்தது. அதே ஊரில் ஒரு பெருமான் கோயிலும் இருந்தது.

இவ்விரண்டிற்கும் பூஜை கணக்கே செய்து வந்தார் தேவநாத குருக்கள். நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளுகிறான். எவ்வும் தன்னை இகழ்ந்து கொள்ளுவதில்லை. உள்ளிடம் உள்ள குணக்கேடுகளை நீ இகழ்ந்து கொண்டால் உடனே நீ பெரிய மனிதனாவாய். - என்பது ஞானச்சேரியில் ஞானிகளின் கருத்து.

கிராமத்துப் பொது மக்களிடமிருந்து இந்த இரண்டு கோயில்களுக்கும் தருமங்களே கிடையாது. ஆயினும் அங்கு வழிபாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன... என்று சொன்னால் அந்தச் சிறப்புகளெல்லாம் தேவநாத குருக்களுக்கே போய்க் கூறும். ஒரு தனி மனிதனின் சிறப்பே ஒரு நாட்டின் சிறப்பு. ஒரு நாட்டின் சிறப்பே ஒரு தனி

மனிதனின் சிறப்பு... என்கிறார் ஞானிகள்.

அன்றாடம் கோயில் வேலைகளைக் கண்காணித்து நடைமுறையில் அதைச் செய்து முடிக்க அரசாங்கம் ஒரு பணியாளரை நியமித்து இருந்தது. சிவசமுத்திரம் கிராமத்து மக்கள் அவரை கோயில் சுடு... என்று அழைத்து வந்தார்கள். இந்த ஊர் சுடு... என்ற எக்ஸிக்யூடிட் ஆபீசர் யார் தெரியுமா? அவரே முரட்டுத் தோற்றமும் அதனுள்ள குணமும் ஒன்றித்து கொண்டிருந்த செங்காளியப்பன் ஆவார்.

தினமும் கடவுளுக்குப் பூஜை செய்து கொண்டு வருவதால் ஊர் மக்கள் குருக்களை பக்தர் என்றும் செங்காளியப்பனை பக்தி இல்லாத நாத்திகள் என்றும் என்னி வந்தார்கள். என்னே இயற்கையின் பெருமை. செயற்கையின் பெருமையையார் அறிவார்? எது செயற்கை? எது இயற்கை? ஆரம்பத்தில் இப்படி இருந்தது சுடுவின் அதிர்ஷ்டம். மக்களின் மத்தியில் தேவநாத குருக்களின் பெருமை வேறாக இருந்தது. சாட்சியாக விளங்கு கின்ற கோயிலில் உள்ள கடவுளே எல்லாவற்றையும் அறிவார். ... என்று சொல்லி வந்தார் சுடு.

இக்கதையைப் படிக்கும் மெய்யன்பார்களே... உருவும்

திருவெளிப்பை கோயிலில்
நிற்கு வைக்கப்பட்ட
வாணிகர் சன்னதி

பலருக்கு ஏமாற்றத்தையும் அதுவே சிலருக்கு ஏற்றத்தையும் தந்து விடுகிறது. காந்தி யடிகளைப் போன்று தோற்றத் திலே உள்ளவன் சினிமா படத் தில் நடிக்கலாம். ஆனால் உண்மையில் அவன் காந்தியாம் இருக்க முடியுமா?

இப்படி ஞானிகளின் கருத்தைப் பிரச்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தார் ச.ஒ. அதை முதலில் யாரும் அறியவில்லை. கிராமத் திலுள்ள இரண்டு கோயில் களுக்கும் பிரும்மோத்சவம் வந்தது. அது நடந்து முடிந்த பின்பு விடையாற்றித் திருவிழா வந்தது. திருவிதியுலா வந்த ஆண்டவன் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் திருவிழாவிற்கு விடையாற்றி உற்சவம் என்று பெயர்.

இதில் பல அறிஞர்களின் சொற்பொழிவும் சங்கீத கச் சேரிகளும் நடைபெறும். இந்த வைபவம் கிராமத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. செங்காளியப் பன் மனதினுள் எப்படியோ. ஒரு போதும் கடவுளைப் பற்றி வெளிப்படையாகவே பேசவே மாட்டார். இதனால் அவரைப் பலர் நாத்திகர் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தன்னை ஏதோ ஒரு பக்தராக எண்ணிக் கொண்டிருந்த தேவநாத குருக்கள் ச.ஒ.. வை பொது மக்களின் மத்தியிலே பேச வைத்துவிட வேண்டும். அவரை பக்திப் பிரச்சாரம் செய்த துண்ட வேண்டும். செய்தால் அவரது சிந்தனை வெளிப்படுவது போல் பக்தியின் உண்மையான சொருபழும்

வெளிப்படும் என்று எண்ணினார்.

இதை கிராமத்து மக்களிடம் சொன்னார். பலர் குருக்களைப் பார்த்து சிரித்தார்கள். “ஐயா, வீண வேலையில் ஈடுபடாதீர்கள். ஒரு மனிதனின் உள்ளத்தில் எந்த உணர்வும் எண்ணமும் இருக்கிறதோ... அதுதான் அவரது பேச்சிலும் தோற்றத்திலும் வெளிப்படும். சாப்பிட்டால் ஜீரணம் வரும். அதை ஏப்பம் எடுத்துக் காட்டிவிடும். அது போன்றதே செங்கானியப்பன் தோற்றம்... என்று சொன்னார்கள்.

குருக்கள் விடையாற்றித் திருவிழாவில் ஈ.ஓ.வைப் பேச வைக்க முயற்சி செய்தார். செங்கானியப்பனும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். கோயில் அறிவிப்புப் பலகையில் விளம் பரங்கள் ஓளிர்ந்தன. ஒருநாள் மாலை திருவிழா கூட்டத்தில் செங்கானியப்பன் பேசினார்.

“பக்தர்களாக ஆகப் போகின்ற மனிதர்களே!.. முதலில் நானே ஒரு குழப்பம்... என்றும், பிறகு நானே ஒரு குழப்பவாதி... என்றும் எண்ணிக் கொண் டிருந்தேன். பிறகு மாறிவிட்டேன். இப்பொழுது ஆண்ட வனே குழப்பம். அவனை விவாதிக்கின்ற பக்தர்கள்குழப்ப வாதிகள்... என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன். இதுவே எனது எண்ணம்... குழப்பமல்ல. சிந்தியுங்கள்... என்றார் க.ஓ. பலர் அதிர்ச்சி அடைந்தார்கள். சிலர் குருக்களைத் திட்டினார்கள். தேவநாதன் தண்ணையே நொந்து கொண்டார்.

வாய்ப்புக் கொடுத்தால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள் னாமல் அதைப் பாழடித்துக் கொண்டாரே... இதுதான் க.ஓ. போலும்... என்று எண்ணினார் குருக்கள். கூட்டத்தில் ஒரு பக்தன் எழுந்து, க.ஓ... அவர்களே_கோயில் மேடையை மாகபடுத்தாதீர்கள். மனிதனின்

கோவிலுக்கு செல்லும் வழி

பழைய மஹாபலிபுரம் சாலையில் சென்று கேள்பாக்கம் வண்டலூர் இடையில் உள்ள சாலையில் நாள்கு கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள மலை ஆஞ்சநேயர் கோவிலில் இறங்கி ஓன்றரை கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ள திருவெளிச்சை கிராமத்தில் கோவில் உள்ளது.

சிந்தனைக்குப் புரியும்படியாக விளக்கம் கொடுக்கன். கடவுள் எப்படி குழப்பம்? என்றான்.

ஈ. சொன்னது இதுதான். “தென்..தென்கூடு... தென்... இவைகளில் தேனை மட்டும் பலர் நக்கி உணர்ந்திருக் கிறார்கள். அது உருவான கதையை சிலரே அறிந்திருப்பார்கள்”.

“ஒரு கூட்டிலிருந்து மற் றோரு தேன்கூடு உற்பத்தி ஆவதை சிந்தியும்கள். ஒரு தேன் கூட்டில் பல தேனீக்கள் உற்பத்தி ஆகும். அதிலிருந்து ஒரே ஒரு பெண் தேனீ புறப்பட்டு வெளியே ஓடும். இந்த ராணித்தேனீயை இரண்டே இரண்டு ஆண் தேனீக்களே துரத்திக் கொண்டு ஓடும். வேகமாக ஓடும் பெண் தேனீயை ஒரு ஆண் தேனீயே பிடித்துக் கொள்ளும். மற்றொன்று வழியில் இறந்துவிடும்.

சேர்ந்த இரண்டு தேனீக்களும் ஒரு மரத்தில் தங்கி சிறிய மெழுகுக்கூட்டை உற்பத்தி செய்து அங்கே பல தேனீக்களைப் பெற்றெடுக்கும். பெறு கின்ற எல்லா தேனீக்களுக்கும் வேலைக்கார தேனீக்கள் என்று பெயர்.

அப்பெயரைக் கொண்ட அவைகளே பெரிய மெழுகுக் கூட்டை அமைக்கும். இறக்கும் வரை மலர்களிலிருந்து தேனை சேமித்து வைத்துக் குடித்து இறக்கும். இந்த தேனீக்கள்

ஆனுமல்ல. பெண்ணுமல்ல. அந்த கக உணர்ச்சிகள் இவை கணக்குக் கிடையவே கிடையாது. வேலை செய்யும் உணர்ச்சி மட்டுமே இவைகளுக்கு உண்டு.

அக்கூட்டில் ஆண் தேனீக்குப் பெண் தேனீயுடன் சேரும் உணர்ச்சியும், பெண் தேனீக்கு கக உணர்ச்சியுமே உண்டு. வேறு வேலைகளைச் செய்ய ஆண்டவன் அவைகளைப் படைக்கவில்லை. இப்படியா மனிதர்களை ஆண்டவன் படைத்தான்? இல்லை. இல்லை. அனைவரும் அனைத்தையும் பெறலாம். அப்படியே அனைவரையும் படைத்திருக்கிறான் ஆண்டவன். ஆனால் சிலருக்கு பலன்களும், பலருக்கு குறைகளுமே இருக்கின்றது.

இதற்குக் காரணம் மனிதனே. ஆண்டவன் அல்ல. உலகில் ஆண்டவனின் கதை இப்படி இருக்க, பக்தர்களும் குருக்களும் கோயிலும் இப்பொழுது எப்படி விளங்கு கின்றன? பொது மக்களின் கக்க குறைவுகளை ஆண்டவனே போக்குகின்றான். அதற்கே கோயில்கள் உள்ளன... என்றே பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள்.

இது உண்மையானால் ஆண்டவனே குழப்பம். நீங்களே குழப்ப வாதிகள். இந்த எண்ணம் தவறானால் நானே குழப்பவாதி என்று முடித்தார் ச.ஒ.

பலர் குழும்பினார்கள். சிலர்

அழுது.

இதைச் செய்த நான் தெளிவு அடைந்துவிட்டேன். ஆகவே நீங்கள் என்னை எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆண்டவனுக்கு நான் யார் என்று தெரிந்தால் போதும். மக்களுக்குத் தங்களைப் பற்றித் தெரிய வேண்டும். அதுவே எனது பக்திக்குப் பிரச்சாரம்.

ஆத்திகர்கள் ஆத்திக கருத்தை வைத்து இது வரை ஒருவகையிலும் குழப்பம் அடைய வில்லை. தெளிவும் அடையவில்லை. இதனால் என்ன வாபாம்? என்று சொல்லி விட்டு உள்ளே சௌறாரி. இதைச் சேட்ட மக்கள் திருப்தி அடைந்தனர்.

குருக்கள் மட்டும் பழைய

குருக்களாகவே இருந்து கொண்டு வந்தார். நல்ல நண்பரைப் பிரிந்த அவர் இப்பொழுது தெல்லாம் அடிக்கடி எங்கு சென்று வருகிறார் தெரியுமா? தனது குடும்ப எதிர்காலத்தைப் பற்றி கோயில் கடவுளிடம் கேட்க வேண்டியவர்... அதை விட்டு விட்டு ஜோதிடரின் விட்டில் இருக்கிறார் என்பதை கிராமத்து மக்கள் தெரிந்து கொண்டனர்.

- ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

அழுதார்கள். குருக்கள் நொந்து போனார். ஒருநாள் தேவநாதன் கடவுளிடம் தியானம் செய்து சபதம் செய்தார். இறைவா... பூஜை செய்யும் நான் பக்தனா? இல்லையேல் குழப்பம் செய்யும் சு. ஒபக்தனா? இல்லையேல் நீயே குழப்பமா? என்று அழுதார். என்ன ஆச் சரியம் சில நாட்கள் ஓடின. செங் காளியப்பன் தனது சு. பதவியை ராஜினாமா செய்திருந் தார். மக்கள் அவரை ஏன்? என்ன காரணம்? என்று கேட்டார்கள்.

பூஜையறையிலிருந்து தியானம் செய்து கொண்டிருந் தார். அவர் வெளியே வந்தார். பக்தரைப் போன்று காட்சியளித்தார். செங் காளியப்பன் கிராமத்து மக்களைப் பார்த்து, அன்பர்களே... நான் மனதினாலும் சிந்தனையினாலும் உடலினாலும் தெளிவு அடைந்துவிட்டேன். கடவுள் குழப்பமல்ல. மனதினே குழப்பம். ஒரு பொருளை மனிதன் தெளிவாக தெரிந்து கொள்ள அந்த பொருளை உள்ளத்தில் வைத்து அடிக்கடி குழப்பிக் கொள்ள வேண்டும். குழம்பி னால் தான் தெளிவு அடைவான். இதுவே பக்தனுக்கு

வாழ்க்கைப் பாதையில் இரு தான்ய சிந்தனை...

நெல்மணி அடிக்கடி விளையும். அதுபோல் அடிக்கடி உதவுகின்ற மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அடிக்கடி வளருகின்ற, பிறக்கின்ற மனிதர்களும் நெல் மனிகளே.

நெல்லைப் புழுங்க வைத்து அரை வேக்காடாக எடுத்து விடுவார்கள். இந்த வண்ணம் வெந்த அரை வேக்காட்டு நெல்லை மூட்டை மூட்டையாய் தரரியில் கொட்டி காய வைத்து எடுத்து விடுவதே புழுங்கலவரிரி.

இந்நெல்லைத் தீட்டிப் பிறகு பெற்ற புழுங்கலவரிசியை சமைத்து உண்ணலாம். இதுபோல சமுதாயத்தில் பல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சிறிது சமைக்கப்பட்ட அரிசியே புழுங்கலவரிசி. அதை மீண்டும் சமைத்து உணவாக்க வேண்டும்.

சமுதாயத்தில் பலர் முன்போ அல்லது தானாகவோ கொஞ்சம் பக்குவப்பட்ட மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களைச் சுந்தித்து மீண்டும் பயிற்சி கொடுத்தால் உயர்த்திவிடலாம். புழுங்கலவரிசி நெல் போன்ற மனிதர்களை நீங்கள் சுந்தித்துண்டா?

அரை வேக்காடு நிலை என்பதே புழுங்கலவரிசி. கொஞ்சம் பக்குவப்பட்ட மனிதர்களை அரை வேக்காட்டு மனிதர்கள் என்று

சொல்லலாமா? எப்படிச் சொன்னாலும் புழுங்கலவரிசி போன்ற மக்கள் இருக்கிறார்களா என்று யோசியுங்கள்.

வேக வைக்காத முறையில் அறுவடையான முற்றிய நெல்லை தீட்டுவார்கள். வருகின்ற அரிசிக்கு பச்சரிசி என்று பெயர். இதை நேர்த்தியாக சமைக்கலாம். பச்சரிசி போன்ற மனிதர்களை நீங்கள் சுந்தித்ததுண்டா?

அனுபவத்தைப் பெற தயார் நிலையில் உள்ள மனிதர்களைப் பாருங்கள். பேசுங்கள். கம்பு, கேழ் வரகு, சோளம்...போன்ற தானியங்களும் உணவு வகைகளே. கேழ்வரகு தானியத்தை அரைத்து கூழ் செய்து ஈப்பிடலாம். கூழுக்கு கம்பு உதவுகிறது.

சோளம் பொரியாகிறது. அதன் மாவு அடை, வடை செய்யபயன்படுகிறது. இதுபோல உதவுகின்ற மனிதர்கள் நாட்டில் உண்டு. நம்முடைய சக்திக்கும், நம்முடைய சிந்தனைக்கும், நம்முடைய அறிவிற்கும் உதவுகின்ற மனிதர்களைத் தேடுங்கள்.

இக்கட்டுரையில் வருகின்ற மனிதர்களே தானிய வகை மனிதர்கள். வேறு வகையான மனிதர்களைப் பிறகு சுந்திப்போம்.

- ஞானிகள், ஞானச்சேரி.

ஞானச்சேரி

அருள்மிகு ஸ்ரீ சுந்தரவரதாஜ பெருமான் கோவில்,
அருள்மிகு ஸ்ரீ பகபதீஸ்வர் கோவில், திருவெளிச்சை.

“முந்தாமலும் ஒடாமலும் வருவான்
ஒருபோதும் நடவான் தாவி தாவியே வருவான்
நின்றாலும் உயர்வான் இருந்தாலும் சீர்
பெறுவான் குன்றாமல் வளர்வான்
குன்றபோல இருப்பான் – சஞ்சிவியான்
(பிரும்மேந்திரரின் “திருப்பாருட்பா” (முதலாயிரம்)
“குதம்பமணிமாலை”)

ஒவ்வொரு முறையும் சாதனையை நிகழ்த்திக் காட்டி வெற்றி
பெறுபவன் தொம்மங் கூத்தாடி.. நான் ஒரே மூச்சில்
சாதனையை நிகழ்த்தி வெற்றி பெருகின்ற ஆஞ்சநேயன்.
ஒவ்வொரு முறையும் வெற்றி பெற கடவுளை நினைக்காதே.
எப்போதும் ராமபக்தி செய். உனது ஒவ்வொரு முயற்சி என்ற
மூச்சும் வெற்றியே... ஒம் ராம் ராம் – (பிரும்மேந்திர
உபநிஷத்... பாகம் 1)

18ம் நூற்றாண்டில் பிரும்ம ஞானியாக, அவதூதராக, தமிழ்நாட்டில்
இறைபணியே தன் மூச்சாகக் கொண்டு ஜாதி, மத, சம்பிரதாயங்
களைக் கடந்து சிவாம்சமாக விளங்கிக் கொண் டிருந்தவர் சதாசிவ
பிரும்மம். அவரின் குருநாதர் பரமசிவேந்திர சங்கரரால் பல
காரணங்களுக்காக மௌனியாக்கப்பட்டார். நெறுரில் ஜீவசமாதி
அடைந்த பிரும்மம் விட்ட பணியைத் தொடர 20 ஆம் நூற்றாண்டில்
திரு கிருஷ்ணசாமி, ருக்மிணி தம்பதிகளுக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.
சிறு வயதிலேயே இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஞானிகளுக்கு
யூர்வ ஜென்ம நினைவு ஆண்டவளால் அருளப்பட்டது. சிறு
வயதிலேயே பல அற்புதங்களை நிகழ்த்திய ஞானிகள் 1979இல்
ஞானச்சேரி என்ற அமைப்பை நிறுவித் தீர்மானம் செய்து
பொழுது “வளரும் நாகரிகமே” இறைவன் என்ற இறையுணர்வை
பார்ம மக்களிடம் உணர்த்தி வருகிறார். இளம் வயதிலேயே ஞானிகள்
ஸ்ரீராமபிரானின் பட்டாபிகேஷகக் காட்சியும், சோமாஸ்கந்தரின்
திருவருவ காட்சியும் தெரிகிறது எனத் தந்தையிடம் கூறுவார்.
சந்தோஷமும் பயமும் அடைந்த ஞானிகளின் தந்தையார் ஞானிகளை
காஞ்சி பரமாச்சாரியாக இருந்த ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர ஸார்ஸ்வதி
கவாயிகளிடம் அழைத்து சென்றார். சில மாதங்கள் மஹா பெரிய
வருடன் தங்கினார் ஞானிகள். கடைசியில் மஹாபெரியவர்

ஞானிகளின் தந்தையிடம் “அவன் இறைவனின், காஞ்சி வரதாஜ் பெருமாளின் பூரண அருளைப் பெற்றவன். அவனை அவன் போக்கிலேயே விட்டு விடு” என்று கூறி ஆசி வழங்கினார்.

சிறு வயதில் அவர் பிறந்த பாகவதபூத்தில் உள்ள கோயிலில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு சிறிய சிறிய இறைவணி செய்து கொண்டு வந்தார். தானும் அக்கோயிலைப் போல ஒரு ஆலயம் தன் வழிபாட்டிற்கு கட்ட வேண்டும் என்று எண்ணியது குழந்தை உள்ளம். காலம் வரும்போது நானே அதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று வரம் அருளிய இறை வன் உருவாக்கித் தந்ததுதான் அருள்மிகு பசுபதீஸ்வரர், அருள்மிகு கந்தரவாதாஜ் பெருமாள், அருள்மிகு சித்தி விநாயகர், சிவகப்ரமண்ய ஸ்வாமி, சிம்மப்பிரியா, ப்ரத்யங்கரா தேவி, கணகவல்லித் தாயார் அடங்கிய ஆலயங்கள்.

ஸ்ரீராமபிராணன் குல தெய்வமாக கொண்ட ஞானிகள் ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கும் ஆஞ்சநேயனுக்கும் ஆலயம் எழுப்ப இறைவனை வேண்டிக் கொண்டார். ஆஞ்சநேயனின் அருளால் ஞானிகளுக்கு இறைவன் அமைத்துக் கொடுத்து ஆலயத்திற்குள்ளேயே ஸ்ரீ ராமபிரானுக்கும் மாருதிக்கும் ஒரு அழகான ஆலயம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. பத்து அடி உயர்த்தில் பக்த ஆஞ்சநேயனுக்கு தனியாக ஒரு ஆலயத்தை ஞானிகளின் அருளுடன் பத்யஸ்ரீ முத்தையா ஸ்தபதி அவர்கள் ஸிர்மாணித்துக் கொண்டிருக்கிறார். 2010 ஸ்ரீராமபநவமிக்குள் ஆலயத்தைக் கட்டி கும்பாபிசேகம் செய்ய பக்தர்கள் முனைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

“படிக்காத பிள்ளையின் காலத்த் திருகி உபதேசம் செய் விறான் தகப்பன். பிள்ளை உருப்படுவதில்லை... ஏன் அவன் காலத்ததான் கொடுத்தான் மனதைக் கொடுக்கவில்லை. இது வெள்கீகம்”

“ராம கலையைக் காலதைக் கொடுத்துக் கேட்டு புண்ணியமில்லை. மனதைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ராமனாருள் கிடைக்கும். இது தெய்வீகம்”

- பிரும்மேந்திர உபநிஷத் (முதல் பாகம்)

ஆஞ்சநேயனிடம் மனதைக் கொடுத்து ஸ்ரீ ராமனின் அருளைப் பெற ஞானிகள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கும் கோவில் பணியில் அணைவரும் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள அழைக்கிறோம்.

குரு சதாசிவ பிரும்மேந்திரர், தமர் திருவஷத் தொண்டர்கள்

“சதாசிவ பிரும்மேந்திரரின் ஞானசேரி டிரஸ்ட்”

9/5, இநார்டன் தெரு, மந்தைவெளி,
சென்னை - 600 028, செல் 98410 28028

யார் இவர் ?...

யார் இவர்? என்ற பகுதியில் பக்தர்கள் எல்லாம் பிறபோக்கு வாதிகளா? பகுத்தறிவு உள்ள வர்களா? அல்லது சிந்தனையாளர்களா? என்று நம்மிலே பஸர் கடவுள் பக்தர்களைப் பற்றி என்னும்பொழுது மேற்க்கொண்டபடி முரட்டுத்தனமாக எண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

விடை சொல்லப்போனால், கடவுள் பக்தர்கள் இந்த ராக்ததைச் சேர்ந்தவர்களே அல்ல. மேதகள், தூய சிந்தனை என்ற சமுதாய புரட்சிக்கு வித்திட்டவர்கள்.

இது இன்றைய தினம் நாட்டுவே உள்ளவர்களுக்கு எங்கே தெரிகிறது? தெரியவில்லை என்பதனால், இப்பகுதியை அறி முகப்படுத்தினோம். பகுத்தறிவு வாதி என்கின்றவன் யாரோ தோற்றுவித்த கடவுளைக் கிண்டல் செய்கிறான். கயசிந்தனையாக இன்றுவரை புரட்சிக் கருத்துக் களுக்கு வித்திட்டதே இல்லை. அதைச் சொல்லவே இப்பகுதியை

ஆரம்பித்தேன்.

போன்முறை, சிவவாக்கியர் என்ற மேதையை புரட்சிக் கவியாகத் தெரிந்து கொண்டார்கள். கல்லைக் கும்பிடக் கூடாதுட... என்று சொன்ன அவர் மனதைக் கல்லாக் கிக் கொண்டு, அதிலுள்ள ஆண்டவனை உணராமல் போனால் நீ எதையும் அறிய முடியாது... என்று சொன்னார்.

அவர் சொன்ன ஒரு பாடலைப் போன்முறை படித்துத் தெரிந்து கொண்டார்கள். முதலில் நெற்றியில் பட்டை அடித்துக் கொண்டு சிவவாக்கியராகத் திகழ்ந்தார்... அந்த சித்தர்.

பிறகு நெற்றியிலே பெரிய நூமம் போட்டுக் கொண்டு அவரே திருமழிசை ஆழ்வார் ஆனார். இதோ... இந்தமுறை மற்றொரு புரட்சிக் கவிஞரைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். புரட்சி என்றும், கவிஞர் என்றும், நான் எழுதுவது இன்றைய மக்களுக்கே. ஆனால், இவ்வரிசையில் வருகின்ற மேதகளைல்லாம் பக்தர்கள், ஞானிகள், யோகிகள், சித்தர்கள்,... ஆவார்கள்.

தெய்வீகத் துறையில் பக்தி செய்ய வேண்டும். செய்தால் கடவுள் தெரியும். யோகம் செய்ய வேண்டும். செய்தால் அஷ்டமா

ஞானச்சேரியில் அருளுணவழங்கும் ஞானிகள்

சித்திகள் வரும். அது வருவதற்கு முன்னால், மனிதனிடம் இருக்கின்ற குண்டலினி சக்தி என்பது தொப்புஞக்குக் கீழுள்ள மூலாதாரத்திலிருந்து கிளம்பி நேராகச் சென்று மூளைக்குள் போய் ஜோதியைக் கூட்டும். இந்த குண்டலினி யோகத்தைச் செய்தால், யோகி என்ற பெயர் ஏற்படும்.

மற்றொன்று... பிராணாயாம். மூக்குத் துளைகளில் மாறி மாறி விரலை வைத்து, காற்றை இழுத்து உள்ளே நிறுத்தினால், மனிதன் ஆகாயத்தில் பறக்கலாம். இடம் விட்டு இடம் சூரிய மண்டலம் வரை செல்லலாம்.

இதற்கு வடமொழியில் பிராணாயாம் என்றும், தமிழில்

வாசியோகம் என்றும் பெயர். இதைக் கேட்கும் பக்தர்களுக்கு ஆசை பெருகிவரும். ஆனால், எல்லோராலும் இதைச் செய்ய முடியுமா? முடிந்தால் நல்லது. ஆனால் முடியாது. முடியாமல் இருக்கின்ற பெருந்திரளான பாயர் மக்களுக்கு நான் வழி சொல்லுகிறேன்... என்றார். இப்படிச் சொன்னவர் யார் தெரியுமா? அகஸ்தியர்...

அகஸ்தியரைக் கடவுள் என்கிறார்கள். அதனால் அவருக்கு அகஸ்திய பகவான் என்று பெயர். குள்ளமான ஒரு முனிவரின் உருவத்தை நீங்கள் இந்தியாவிலுள்ள எல்லாக் கோயில்களிலும் பார்த்திருக்கலாம். இவர் பெரிய சித்தர். அகஸ்தியர்

தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை உமிழோடு இருக்கிறார். சிரஞ்சீவியான இவர் இந்தியாவிலிலுள்ள பல காடுகளில் மறைந்து பற்பல அகஸ்தியர்களாக இருந்து தவம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார். இவர் வைத்த சிவலிங்கங்களும் நிருமாலின் உருவங்களும் நூட்டில் உள்ளன.

அகஸ்தியர் என்ற குறுமுனிவர் பார்வதி பாமேஸ்வரின் திருமணத்தைக் கண்களால் தரிசனம் செய்தவர். சிவபெருமானின் ஆணைக்கு உட்பட்டு தென்னாட்டிற்கு வந்தார். இமயத்தில் புறப்பட்டு

பொதிகைமலையில் தவம் செய்து முருகனின் அருளோடு தமிழ்மொழியை உற்பத்தி செய்தவர் இவரே. வடமொழி முனிவராய்த் தோன்றி தமிழ் முனின் என்று பெயர் பெற்றது இக்காரணத்தின் பொருட்டே.

அதன் பிறகு கண்ணியாகுமரிவரை தல யாத்திரை செய்து இன்று எந்தக் காடுகளில் மறைந்திருக்கிறார் என்பது சிவபெருமானுக்கே தெரியும். பாயர் மக்கள் வாசியோகமும், குண்டலினி யோகமும் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினார் அகஸ்தியர். உயர்ந்தோருக்கும்

பழத்தோருக்கும் இக்கருத்து சொந்த சொத்து அல்ல. மக்களின் பொதுச் சொத்து ஆக வேண்டும்... என்று ஒரு வழி சொன்னார். அப்படிப்பட்ட புரட்சிக் கவிஞரான அகஸ்தியரின் பாடலைப் படியுங்கள்.

கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்பவர்களின் பெருமை புரியும். குண்டலினி யோகமும் வாசியோகமும் செய்ய சட்டங்கள் வேண்டும். சட்டதிட்டங்கள் உண்டு.

ஆயினும் செய்ய முடியாத பாமர்கள் இதை வேண்டினால், அவர்களின் மனம் ஒன்றே எனக்கு வேண்டும். அதைக் கொடுங்கள். குண்டலின் யோகத்தையும், வாசி யோகத்தையும் கற்றுத் தருகிறேன்... என்றார்.

சித்தரான் அகஸ்தியர் வடமொழியிலும், தான் படைத்த தமிழ்மொழியிலும் ஏராளமான சாஸ்த்திர நூல்கள், வைத்திய நூல்கள், பாடல்கள்... இவைகளைத் தந்துள்ளார்... என்பதை அறிக்.

யோகத்திற்கு அவர் தகும் பாடலைக் கீழே படியுங்கள்.

மனமது செம்மையானால்
மந்திரஞ் செபிக்க வேண்டாம்...
மனமது செம்மையானால்

வாயுவை உயர்த்த வேண்டாம்
மனமது செம்மையானால்
வாசியை நிறுத்த வேண்டாம்
மனமது செம்மையானால்
மந்திரஞ் செம்மையாமே....

வாயுவை உயர்த்த
வேண்டாம்... என்றால், குண்டலினி யோகம் என்று பொருள். வாசியை நிறுத்த வேண்டாம்... என்றால், பிராணாயாமம் என்று பொருள். மந்திரம் ஜெபிக்க வேண்டாம்... என்றால், மந்திரத்தைச் சொல்லி, குரங்கை ஆட்டுவதைப் போன்று மனதைக் கட்ட முடியாவிட்டால்... என்று பொருள்.

இவைகள் அனைத்தும், முடியாத மக்களுக்கு செய்த உபதேசம்... மந்திரம் வேண்டாம்... என்று சொன்னது எந்த அஜைவத் தையும் அடைய முடியாமல், மந்திரத்தைப் பெருமை யாகச் சொல்லித் திரியாதே..... என்று கொடுத்த சாட்டையடியாகும்.

மனிதனே.... பணிவுடன் சொல்லுகிறேன்.. மந்திரத்தால் முடியும். ஆனால், மனதை எவரிடமாவது தா... தந்தால் எல்லாம் சித்தியாகிலிடும். இப்புரட்சிப் பாடலைப் பழத்து மகிழுங்கள்.

– ஞானிகள்
ஞானச்சேரி

நூனச்சேரி கோயில் நிகழ்ச்சிகள்

- 02.09.2009** பிரதோஷம்,
ஒணம் பண்டிகை
- 03.09.2009** நடராஜா
அபிஷேகம்
- 04.09.2009** பெளர்ஜனவி
- 08.09.2009** சங்கடஹர
சதுர்த்தி
- 10.09.2009** கிருத்திங்க
- 12.09.2009** மிருகசீரியம்
- 15.09.2009** பூசம்... வள்ளலார்
அபிஷேகம்
- 16.09.2009** பிரதோஷம்
- 18.09.2009** பூரம், மாளிய
அமாவாசை
- 19.09.2009** உத்திரம்
- 19.09.2009** முதல்
நவராத்திரி விழா
- 28.09.2009**
- 20.09.2009** தூஸ்தம்
- 26.09.2009** சனிப் பெயர்ச்சி
- 01.10.2009** பிரதோஷம்
- 02.10.2009** நடராஜா
அபிஷேகம்
- 03.10.2009** நிறைபணி
உற்சவம்

நூனச்சேரி

நிகழ்ச்சி

மாலை 6.30 மணிக்கு

கல்யாண்நகர்
அசோசியேஷன்
(மாஷ).

29, மேற்கு சர்க்குலர் தெரு,
யந்தைவெளி,
சென்னை-600 028.

- 06.09.2009** அருள்ளூர்
- 13.09.2009** அருள்ளூர்
- 20.09.2009** அருள்ளூர்
- 26.09.2009** சனிப்பெயர்ச்சி
விழா.. மாலை 5 மணி அளவில்
நூன.. பெறும்

சுத்தகரு சுதாசிவ பிரும்மேந்திரர் அவர்களைப் பற்றிய சிறிய குறிப்பு

18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரும்ம ஞானியாக அவதாதாக தயிழ்நாட்டில் இறைபணியே தன் முச்சாக்க கொண்டு ஜாதி, மத சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து சிவாம்சமாக விளங்கி கொண்டிருந்தவர் சுதாசிவ பிரும்மம் அவரின் குநாதர் பரமசிவேந்திர சங்கரால் பல காரணங்களுக்காக மௌனியர்க்கப்பட்டார். சென்றில் ஜீவஸமாதி அடைந்த பிரும்மம் விட்ட பணியைத் தொடர 20 ஆம் நூற்றாண்டில் திருச்சிரங்களையி, ருக்மணி தம்பதிகளுக்கு மகனாக பிறந்தார்.

சிறுவயதிலேயே இறைவனால் மூட்கொள்ளப்பட்டஞானிகளுக்கு மூர்வ ஜென்ம நினைவு ஆண்டவனால் அருளப்பட்டது சிறு வயதிலேயே பல அற்புதுங்களை நிகழ்த்திய ஞானிகள் 1979இல் ஞானச்சேரி என்ற அமைப்பை நிறுவி இன்று வரை ஞான மழை பொழித்து இறையுள்ளவை பாரா மக்களிடம் உணர்த்தி வருகிறார்.

மயிலையில் உள்ள லஸ்லில் மிக எளிய முறையில் முருங்கலைட்டு மாடியில் துவங்கிய இவ்வகைப்பு நாள்டவில் வளர்ந்து இப்பொழுது மந்தவெளியில் கல்யாணநகர் துசோசியேஷனில் தன் இறைபணியை செய்து வருகிறது.

ஞானிகள் நடத்தும் இறைபணி வேள்வி வித்தியாசமானது காதி, சமய, சம்பிரதாயங்களைக் கடந்து பக்தியையும், அன்பையும், கருணையையும் தாங்க மந்திரமாக உபதேசிக்கிறார். ஞானிகள் எல்லா மதங்களிலும் உள்ள பழையையான கருத்துக்களுக்கு புதிய விளக்கம் நந்து விழிப்புளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறார்.

சிவராத்திரி, நவாத்திரி, ஞானிகளின் பிறந்ததாள், கிழிஸ்துவம், மிலாட் நபி, நபிநாயங்களின் கருத்துக்கள், சிக்கியம், ஜைனம் அனைத்தையும் பற்றி பக்தி பரவசத்துடன் உணர்த்தும் ஞானிகள் பொத்த சிந்தனைகளுக்கு புதிய வகுவும் கொடுத்துவர்.

திருப்பொருட்பா, பகவத்ஶாரம், இந்தியாவின் ரோஜூமலர்கள் முதலிய ஏராளமான புத்தகங்களின் வாயிலாக கருத்து பொக்கிழங்களை வழங்கியுள்ளார்கள்.

ஞானச்சேரி என்ற இவ்விதமுடின் மூலமாக நிறைய கருத்துக்களை வழங்கிக் கொண்டுள்ளார்கள்.